

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Rotto, spol. s r.o.**, se sídlem Dolní Lištná 434, Třinec, zastoupená Mgr. Urszulou Wojnarovou, advokátkou se sídlem Frýdecká 494, Třinec, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/216992-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 8. 2019, č. j. 19 Ad 45/2018 - 44,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 8. 2019, č. j. 19 Ad 45/2018 – 44, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/216992-421/1, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti výroku II. rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 1. 10. 2018, č. j. FMA-T-206/2018, kterým nebyl žalobkyni poskytnut příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 2. čtvrtletí roku 2018 dle § 78a odst. 8 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

[2] Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, jelikož se správní orgány nezabývaly otázkou právně významnou pro posouzení, zda byly splněny podmínky nároku na příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, tedy zda činnosti – druhy prací, které byly vymezeny v pracovní smlouvě a souhrnně označeny druhem práce „administrativní pracovnice“, jsou odlišné od výkonu funkce jednatele žalobkyně či nikoliv.

II. Kasační stížnost žalovaného a vyjádření žalobkyně

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Podle stěžovatele je mimo jiné napadený rozsudek zatížen vadou dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť krajský soud byl nesprávně obsazen, když ve věci rozhodoval samosoudce namísto senátu.

[4] Žalobkyně se k namítané zmatečnosti nevyjádřila. Ve zbytku se ztotožnila se závěry krajského soudu.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost je podána včas, osobou k tomu oprávněnou a míří proti rozhodnutí, proti kterému je kasační stížnost přípustná.

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Podle § 31 odst. 1 s. ř. s. *(k)rajský soud ve věcech správního soudnictví, nestanoví-li zákon jinak, rozhoduje ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců.*

[8] Podle § 31 odst. 2 s. ř. s. *(v) věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při requalifikaci podle předpisů o zaměstnanosti, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory, dávek péčovské péče, ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, jakož i v dalších věcech, v nichž tak stanoví zvláštní zákon, rozhoduje specializovaný samosoudce (zvýraznění provedl NSS).*

[9] Výkladem ustanovení § 31 odst. 2 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 28. 12. 2011, č. j. 7 Ans 9/2011 – 106, ze dne 17. 12. 2010, č. j. 4 Aps 2/2010 – 44, a ze dne 15. 11. 2007, č. j. 9 Aps 5/2007 – 63. Z této judikatury vyplývá, že rozhodování v senátu je zásada, z níž jsou možné výjimky, ale pouze v taxativně stanovených případech podle § 31 odst. 2 s. ř. s.

[10] Smysl a účel uvedeného pravidla a výjimky z něj je zřejmý. Pro většinu typů věcí řešených krajskými soudy ve správním soudnictví má zákonodárce za to, že mají být rozhodovány kolegiálně, a to senátem složeným ze tří soudců, protože takové obsazení soudu je vhodné zejména s ohledem na obecnou typovou obtížnost a závažnost projednávaných věcí. Kvůli úspoře veřejných prostředků a za účelem zjednodušení řízení v některých vybraných věcech, které jsou typově jednodušší, zákon zavádí výjimku z pravidla, že v těchto věcech rozhoduje krajský soud ve správním soudnictví samosoudcem.

[11] Toto se promítlo i v judikatuře Nejvyššího správního soudu, podle níž, rozhodoval-li místo senátu ve věci samosoudce, jedná se o rozhodování soudu v nesprávném obsazení zakládající zmatečnost řízení [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.] (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 5/2003 – 32).

[12] Judikatura Nejvyššího správního soudu výjimku, kdy má být věc projednávána samosoudcem, interpretuje restriktivně. Vztahuje ji pouze na jeden ze tří typů žalob před krajským soudem, a sice na žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, a to pouze ve věcech výslovně vyjmenovaných v ustanovení § 31 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

[13] V posuzovaném případě věc nesprávně projednal a rozhodl samosoudce namísto senátu. Věci příspěvků na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce dle § 78a zákona o zaměstnanosti totiž nejsou uvedeny ve výčtu věcí uvedených v § 31 odst. 2 s. ř. s., na rozdíl od věcí uchazečů o zaměstnání a podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci těchto uchazečů o zaměstnání (viz slovo „jejich“ v textu zákona) podle předpisů o zaměstnanosti. V taxativním výčtu výjimek podle § 31 odst. 2 s. ř. s. nyní projednávaný typ věci není uveden, proto *a contrario* platí, že ji má rozhodnout senát.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Kasační stížnost je důvodná. Nejvyšší správní soudu proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[15] Ve věci rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, neboť neshledal důvody pro jeho nařízení.

[16] V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[17] Krajský soud v konečném rozhodnutí rovněž rozhodne o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 19. prosince 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu